

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 9026/2553

นายลด กลั่นกำปังโจทก์ นายพรม โอนสันเทียะจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.อ. มาตรา 180, ป.อ. มาตรา 264, ป.อ. มาตรา 265, ป.อ. มาตรา 268, ป.อ. มาตรา 362, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 222, ป.วิ.พ. มาตรา 249, ป.วิ.อ. มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 366, ป.อ. มาตรา 96, ป.วิ.อ. มาตรา 195, ป.วิ.อ. มาตรา 212

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์เป็นทายาทและผู้จัดการมรดกของ จ. ตามคำสั่งศาล เมื่อ จ. ถึงแก่ความตาย ที่ดินพิพาทย่อมเป็นมรดกตกทอดแก่โจทก์ การที่จำเลยนำหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินซึ่งเป็นเอกสารสิทธิปลอมไปยื่นคำร้องขอแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยการครอบครองปรปักษ์และยื่นคำฟ้องบังคับห้ามมิให้โจทก์เกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาทและให้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อในโฉนดที่ดินพิพาทเป็นชื่อของจำเลย โจทก์ย่อมเป็นผู้ได้รับความเสียหายจากการกระทำของจำเลยแล้ว เพราะอาจต้องเสียที่ดินพิพาทไปจากการกระทำดังกล่าว โจทก์จึงเป็นผู้เสียหายตาม ป.วิ.อ. มาตรา 2 (4) เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินเป็นเอกสารสิทธิปลอมภาพถ่ายหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินดังกล่าวที่จำเลยถ่ายสำเนา มา จึงเป็นเอกสารสิทธิปลอมด้วย เมื่อจำเลยนำภาพถ่ายหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินไปใช้อ้างเป็นเอกสารแนบท้ายคำร้องและคำฟ้องโดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินเป็นเอกสารปลอมการกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้เอกสารสิทธิปลอมแล้ว จำเลยนำภาพถ่ายหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินซึ่งเป็นเอกสารสิทธิปลอมไปยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจำเลยเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโดยการครอบครองปรปักษ์ และนำภาพถ่ายหนังสือสัญญาซื้อขายที่ดินดังกล่าวไปยื่นฟ้องโจทก์ต่อศาลชั้นต้นเพื่อบังคับห้ามมิให้โจทก์เกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาทและให้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อในโฉนดที่ดินพิพาทเป็นชื่อของจำเลยต่างวันเวลา กัน การกระทำของจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอม จึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างวันที่เดือนอะไรไม่ปรากฏชัด ปี 2547 ถึงวันที่ 12 พฤษภาคม 2547 เวลากลางวัน จำเลยปลอมหนังสือสัญญาการซื้อขายที่ดินอันเป็นเอกสารสิทธิ โดยนำแบบฟอร์มหนังสือสัญญาการซื้อขายมากรอกข้อความ ทำให้ปรากฏความหมายว่า นางจิ้นได้ขายที่ดินให้แก่จำเลยและนางเรียง เป็นเงิน 1,100 บาท ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม 2526 แล้วปลอมลายมือชื่อนางจิ้นลงในเอกสารสิทธิดังกล่าวอันเป็นความเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเอกสารสิทธิดังกล่าวเป็นเอกสารที่แท้จริง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่นางจิ้น โจทก์ซึ่งเป็นทายาทผู้รับมรดกและเป็นผู้จัดการมรดกของนางจิ้น ผู้อื่น และประชาชน ต่อมาระหว่างวันที่ 12 พฤษภาคม 2547 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 15 กรกฎาคม 2547 เวลากลางวันจำเลยใช้หนังสือสัญญาการซื้อขายที่ดินที่จำเลยปลอมขึ้นฉบบดังกล่าวถ่ายเอกสารแล้วยื่นต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 1095/2547 ขอครอบครองปรปักษ์ที่ดินตามหนังสือสัญญาการซื้อขายดังกล่าว โดยอ้างหนังสือสัญญาการซื้อขายไว้ท้ายคำร้อง อันเป็นการแสดงพยานหลักฐานในข้อสำคัญอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่โจทก์ผู้รับมรดก

ของนางจิ้น เจ้าพนักงานศาลจังหวัดนครราชสีมา ผู้อื่น และประชาชน ครั้นวันที่ 5 พฤศจิกายน 2547 เวลากลางวันจำเลยนำหนังสือสัญญาการซื้อขายที่ดินที่จำเลยทำปลอมขึ้นฉบับดังกล่าว ถ่ายเอกสารแล้วยื่นต่อศาลจังหวัดนครราชสีมา ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ 2843/2547 โดยอ้างไว้ในเอกสารท้ายฟ้อง ซึ่งเอกสารดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานที่เป็นข้อสำคัญในการพิจารณาคดีว่าที่ดิน เป็นกรรมสิทธิ์ของโจทก์หรือจำเลย ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่โจทก์ผู้รับมรดกของ นางจิ้น เจ้าพนักงานศาลจังหวัดนครราชสีมา ผู้อื่น และประชาชน เมื่อระหว่างวันที่ 7 มกราคม 2549 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 8 มกราคม 2549 เวลากลางวันทั้งเวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่อง กัน จำเลยบุกรุกเข้าไปยึดถือครอบครองที่ดินของโจทก์โฉนดเลขที่ 1828 เลขที่ 88 ตำบลกำปิง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา โดยนำดินเข้าไปถมในที่ดินของโจทก์ โดยไม่มีเหตุอันสมควร และไม่ได้รับอนุญาตอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของโจทก์โดยปกติสุข เหตุ เกิดที่ตำบลอำเภอดิโนไม่ปรากฏชัด จังหวัดนครราชสีมา ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา และตำบลกำปิง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา ขอให้ลงโทษตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 180, 264, 265, 268, 362, 364, 365, 91 ศาลชั้นต้น ได้สอบสวนมูลฟ้องแล้วเห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265, 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265, 362 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิด ไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานปลอมเอกสารสิทธิและใช้เอกสารสิทธิปลอมเป็น ความผิด 2 กระทง แต่เมื่อจำเลยเป็นผู้ปลอมและใช้เอกสารดังกล่าว จึงลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิ ปลอมแต่กระทงเดียวตามมาตรา 268 วรรคสอง จำคุก 2 ปี ฐานบุกรุก จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 2 ปี 6 เดือน ข้อหาอื่นในท้าย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานใช้ เอกสารสิทธิปลอมจำคุก 1 ปี ความผิดฐานบุกรุก จำคุก 3 เดือน รวมจำคุก 1 ปี 3 เดือน ให้ยกฟ้อง โจทก์ สำหรับความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 265 นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "คดีนี้ศาลชั้นต้น รับฎีกาของจำเลยในปัญหาข้อกฎหมายในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายศาลฎีกาต้องฟัง ข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ได้วินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวนตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 222 ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษา ศาลอุทธรณ์ภาค 3 ว่า นางจิ้นพี่สาวโจทก์ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทโฉนดเลขที่ 1828 ตำบลกำปิง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา เมื่อปี 2535 นางจิ้นถึงแก่ความตาย โจทก์เป็น ทายาทของนางจิ้น และศาลชั้นต้นมีคำสั่งแต่งตั้งโจทก์เป็นผู้จัดการมรดกของนางจิ้น ต่อมาเมื่อผู้ ปลอมหนังสือสัญญาการซื้อขายเอกสารหมาย จ.8 หรือ ล.1 ซึ่งเป็นเอกสารสิทธิเมื่อระหว่างวันที่ 12 พฤษภาคม 2547 เวลากลางวัน ถึงวันที่ 15 กรกฎาคม 2547 จำเลยยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นเป็น คดีแพ่งหมายเลขดำที่ 1095/2547 ขอแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินพิพาทโดยการครอบครองปรปักษ์โดย อ้างภาพถ่ายหนังสือสัญญาซื้อขายเอกสารหมาย จ.8 หรือ ล.1 เป็นเอกสารท้ายคำร้อง และเมื่อ วันที่ 5 พฤศจิกายน 2547 จำเลยยื่นฟ้องโจทก์ในฐานะทายาทของนางจิ้นต่อศาลชั้นต้นเป็น คดีแพ่งหมายเลขดำที่ 2843/2547 หมายเลขแดงที่ 2787/2547 ขอให้ห้ามมิให้โจทก์เกี่ยวข้องกับ ที่ดินพิพาทและให้จดทะเบียนเปลี่ยนชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์ในโฉนดที่ดินเป็นชื่อจำเลย โดยอ้าง ภาพถ่ายหนังสือสัญญาการซื้อขายเอกสารหมาย จ.8 หรือ ล.1 เป็นเอกสารท้ายคำฟ้อง ศาลชั้นต้น มีคำสั่งยกคำร้องและไม่รับคำฟ้อง โดยจำเลยรู้ว่าหนังสือสัญญาการซื้อขายเอกสารหมาย จ.8 หรือ

ล.1 เป็นเอกสารสิทธิปลอม ต่อมาเมื่อวันที่ 7 ถึงวันที่ 8 มกราคม 2549 จำเลยบุกรุกเข้าไปถมดินในที่ดินพิพาท ที่จำเลยฎีกาว่าฟ้องโจทก์ในความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะมิได้บรรยายว่าจำเลยกระทำความผิดเมื่อวันเดือนปีใดที่แน่ชัดนั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษายกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานปลอมเอกสารสิทธิ ฎีกาของจำเลยดังกล่าวจึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 249 วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 15 เพราะไม่มีผลทำให้คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ภาค 3 เปลี่ยนแปลง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยประการแรกว่า โจทก์เป็นผู้เสียหายและมีอำนาจฟ้องหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า การที่โจทก์ยื่นคำร้องคัดค้านในคดีขอแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นการโต้แย้งสิทธิในทางแพ่ง โจทก์ไม่มีสิทธิดำเนินคดีอาญาเพราะยังมีการโต้แย้งเรื่องที่ดินพิพาทกัน โจทก์มิได้เป็นผู้บุกรุก ผู้สืบสันดาน สามีหรือภริยาของนางจันทิมา จึงไม่มีอำนาจฟ้องคดีแทนนางจันทิมา เห็นว่า โจทก์เป็นทายาทและผู้จัดการมรดกของนางจันทิมาตามคำสั่งศาล เมื่อนางจันทิมาถึงแก่ความตาย ที่ดินพิพาทย่อมเป็นมรดกทอดแก่โจทก์ การที่จำเลยนำหนังสือสัญญาการซื้อขายเอกสารหมายเลข จ.8 หรือ ล.1 ซึ่งเป็นเอกสารสิทธิปลอมไปยื่นคำร้องขอแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยการครอบครองปรปักษ์ และยื่นคำฟ้องบังคับห้ามมิให้โจทก์เกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาทและให้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อในโฉนดที่ดินพิพาทเป็นชื่อของจำเลย ดังนี้ โจทก์ย่อมเป็นผู้ได้รับความเสียหายเนื่องจากการกระทำของจำเลยแล้ว เพราะโจทก์อาจต้องเสียที่ดินพิพาทไปจากการกระทำดังกล่าว โจทก์จึงเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 2 (4) และมีอำนาจฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาข้อกฎหมายต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยในประการที่สองว่า จำเลยมีความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมหรือไม่ โดยจำเลยฎีกาอ้างว่าจำเลยไม่ได้ใช้ต้นฉบับหนังสือสัญญาการซื้อขายยื่นต่อศาลหรือสืบพยานประกอบเอกสารดังกล่าวในการพิจารณาคดีของศาล จึงถือไม่ได้ว่าจำเลยใช้เอกสารสิทธิปลอมนั้น เห็นว่า "เมื่อข้อเท็จจริงฟังเป็นยุติว่าหนังสือสัญญาการซื้อขายเอกสารหมายเลข จ.8 หรือ ล.1 เป็นเอกสารสิทธิปลอมภาพถ่ายหนังสือสัญญาการซื้อขายดังกล่าวที่จำเลยถ่ายสำเนาจากหนังสือสัญญาการซื้อขายเอกสารหมายเลข จ.8 หรือ ล.1 จึงเป็นเอกสารสิทธิปลอมด้วย เมื่อจำเลยนำภาพถ่ายหนังสือสัญญาการซื้อขายไปใช้อ้างเป็นเอกสารแนบท้ายคำร้องและคำฟ้องโดยรู้อยู่แล้วว่าหนังสือสัญญาการซื้อขายเอกสารหมายเลข จ.8 หรือ ล.1 เป็นเอกสารสิทธิปลอม การกระทำของจำเลยจึงเป็นการใช้เอกสารสิทธิปลอมแล้ว ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 วินิจฉัยมานั้นชอบแล้ว ฎีกาจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาจำเลยประการสุดท้ายว่า ฟ้องโจทก์ในความผิดฐานบุกรุกขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ศาลล่างทั้งสองลงโทษจำเลยในความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 362 ซึ่งความผิดตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นความผิดอันยอมความได้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 366 เมื่อไม่ปรากฏว่าโจทก์ได้ร้องทุกข์ไว้ โจทก์จึงต้องฟ้องคดีภายในกำหนดสามเดือน นับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด มิฉะนั้นคดีเป็นอันขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 96 โจทก์รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวจำเลยผู้กระทำความผิดเมื่อวันที่ 7 มกราคม 2549 แต่มาฟ้องคดีเมื่อวันที่ 18 เมษายน 2549 เกินกว่าสามเดือน ฟ้องโจทก์ในความผิดฐานบุกรุกจึงขาดอายุความโจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังขึ้น อนึ่ง จำเลยนำภาพถ่ายหนังสือสัญญาซื้อขายซึ่งเป็นเอกสารสิทธิปลอมไปยื่นคำร้องต่อศาลชั้นต้นเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งว่าจำเลยเป็นผู้มีกรรมสิทธิ์ใน

ที่ดินโดยการครอบครองปรปักษ์ และนำภาพถ่ายหนังสือสัญญาซื้อขายดังกล่าวไปยื่นฟ้องโจทก์ต่อศาลชั้นต้นเพื่อบังคับห้ามมิให้โจทก์เกี่ยวข้องกับที่ดินพิพาท และให้จดทะเบียนเปลี่ยนแปลงชื่อในโฉนดที่ดินพิพาทเป็นชื่อของจำเลยต่างวันเวลากัน การกระทำของจำเลยในความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษาลงโทษจำเลยฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมเพียงกรรมเดียวนั้นไม่ถูกต้อง ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 แต่ไม่อาจกำหนดโทษในความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมอีกกระทงหนึ่งอีก เพราะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยซึ่งต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 212 ประกอบมาตรา 225" พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานใช้เอกสารสิทธิปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 268 วรรคแรก ประกอบมาตรา 265 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน โดยให้วางโทษตามมาตรา 265 ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดฐานบุกรุกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 362 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 3

องค์คณะ

เสริมศักดิ์ ผลัดธุระ · ศิริชัย วัฒนโยธิน · ทวีป ต้นสวัสดิ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/9026/2553>